

**Erasmi a Chokier Tractatus iurisdictionis ordininariae in
exemptos, illorumque exemptione ab ordinaria
iurisdictione**

in duos tomos distinct.

Quo Praeter Varias Ac pervtiles Additionibus praecipuis & in foro
potissimum occurentibus Tomi primi Quaestionibus annexas, etiam S.
Rotae Romanae Decisiones Novissimae De Eadem materia editae, &
singulari studio selectae continentur - Hac postrema editione
praecedentibus duobus Tomis primum additus

Chokier, Érasme de

Coloniae Agr., 1684

Decisio LV. Animi depositio circa curualitatem jam acceptam, deferendam,
ex quibus probetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61921](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61921)

DECISIO LV.

Animi depositio circa curialitatem jam acceptam, de-
serendum, ex quibus probetur.

R.P.D. Pirovano.

Romana Beneficiatus S. Petri.

Luna 33. Martii 1626.

SUMMARIUM.

- 1 Reservationis fundamentum de qua in
c. praesenti §. sanc de præben. in 6. 10 nimus absque alio facto.
est curialitas de tempore obitus.
Curialitas si semel fuerit acquisita,
presumitur continua usque ad ob-
itum, nisi mutata probetur.
- 2 Text. in cap. pta fenti §. sanc de pre-
ben. in 6. duo copulativè requirit,
felices, quod quis ante ait curialis, &
quod de tempore obitus habuaret in
curia occasione curia.
- 3 Curialitas solius ratione quis non pa-
re est effectus domusularius Urbis.
- 4 Cesis: aliquam loci quis efficitur per
affectionem beneficium.
- 5 Curialitas ut aequaliter regatur &
animus, & factum qualificatum per
aliquid exercitum.
- 6 Curialitas continua pendet ab a-
nimis.
- 7 Possessio, ut acquiratur, requirit a-
nimus & factum.
- 8 Possessio quando dimittitur, sufficit a-
- 11 Curialitas dispositio probari debeat
per actus differentes.
- 12 Curialibus plura privilegia concessa
sunt.
- 13 Renuntiatio non presumitur per actus
indifferentes.
- 14 Renuntiatur non presumitur iuri pro-
prio per actus non inferentes ad renun-
tiacionem.
- 15 Possessor semel presumitur usque ad obi-
tum continua esse possessionem.
- 16 Possessor non presumitur continua esse
possessionem usque ad obitum, quando
contraria presumptiones concurrunt.
- 17 Probatio, ubi requiritur plena, & con-
cedent, non sufficit presumptione.

Fuit

Decisi. 9.
par. 5.
recent.

Tertio loco causā propositā, placuit Dominis, mutando sententiam recedens
decisis sub die 20. Novembris 1624.

Visum enī fuit omnibus junctis, & rursum ponderatis probati Bernardini
dinum Tonum, per cuius obitum vacavit beneficium, de quo agitur, decisis effec-
tialē de tempore sui obitus, & per consequens, deficere hujus reservationis funda-
mentum desumptum ex cap. presenti §. sanc. de preben. in 6. duo copulativē requi-
re, quod antea esset curialis, & quod de tempore obitus habitaret occasione co-
rī, ut exprelē ponderant *Anchar. Archidac. Monach. Butr. in dicto 9. sanc. de Rau-*
dec. 616. n. 1. par. 4. divers. Nam verum est, nec controvertitur Bernardinum aut
affectionem beneficii contraxisse curialitatem; exinde autem obtinuisse beneficium
residentiale in Urbe; undē cum ratione solus curialis non diceretur factus do-
miciarius Urbis. *Paris. consil. 53. num. 89. lib. 3.* & post assequutum beneficium col-
gans ad residentiam acquisierit domicilium, & effectus fuerit civis Romanus. *Sed*
consil. 301. num. 7. Rota decif. 731. num. 15. par. 1. divers. bene potest præsumi habi-
tio ista subsequens, continuata magis ex præambula causa acquisitioni domicilii, quia
ex curialitate domicilio carens, quæ præsumptio eō vehementius stringit ex filio
sequutis post obtinendum beneficium, quod contigit de anno 1602. quia idem Be-
nardinus recepit se ad habitandum in via ascensus ad Sanctum Honophrium, et
dicunt testes dati, nempē secundus, tertius, & quartus, quæ est Regio à negotiis
curialium multum distans, & proxima residentia sui beneficii, cui le totum de-
disse profitebatur, ut deponunt alii testes dati *Summario Patris Pauli num. 2.* quibus
accidunt alia testium depositiones *codem num. 2.* super detestatione negotiorum
curialium ab eodem Bernardino facta, & ab eisdem aversione, & protestationib;
de non scinderendo in negotiis curialibus, & signanter primus juxta quartum
spondit ab eodem Bernardino audivisse, quod si à Paulo V. vocatus fuisset, ei non
servisset etiam cum mercede facta, 10. pro qualibet die, & hoc, quia illi displicebat
negotia curialia; & secundus super tertio & quarto, quod aliud non curabat, quia
servire suo beneficio, nec alia negotia gerere; quia in totum se alienaverat à curia;
quartus super tertio, quod volebat tantummodo interire suo beneficio, nec ad alia
se applicare, & lexus super tertio referens eundem Bernardinum dicentem, se conso-
lantur esse sui status, nec aliud curare præter servitium sua Ecclesie, & quod conser-
ter se alienaverat à curia, quæ detestationes, aversiones & protestationes subordi-
natae ad domiciliū acquisitionem per affectionem prædicti beneficii residentia, &
visæ fuerint sufficiētes ad probationem animicita curialitatem jam inducāto-
qua assequenda, etiū requiratur, & animus, & factum qualificatum per aliquod ex-
ercitium, *ut in d. 9. sanc. & declarat Rota decif. 6. num. 2. par. 4. divers.* ad illius na-
men dimissionem sufficit animus, a quo pendet curialitatis continuatio. *Mandat, fa-*
8 per reg. 5. par. 4. num. 7. & 8. Mant. decif. 313. & 323. & prout dicitur de possessione,
que in

qui in acquisitione illius requirit animum, & factum; in dimissione autem sufficit
animus. L. 3. §. in amissa ff. de acqñ poss. Rota coram PP. Gregorio XV. dec. 307. 9.
num. 9.

Non obstat consequentia semel acquisitione curialitatis, ut eadem continuata
conservetur usque ad obitum, nisi mutata probetur. Mandos. super eadem reg.
§. quæst. 4. numer. 6. vers. ad illud. Sarnen. in simili de familiaritate super reg.
de Imperio. benefic. per obitum famil. quæst. 13. versicul. prædicta tamen. Et de
avulsa Barlo. in l. Assumptio §. ultimo, ff. de municip. Menoch. præsumpt. 25.
num. 3. Et præsumpt. 42. numer. 12. lib. 6. quia iam ex prædictis Domini existimant pro-
ban mutata esse voluntatem essendi curialema.

Non obstat, quod hac animi depositio circa curialitatem deserendam
non probetur per actus differentes, prout necessarium esset; unde dicebatur in
decisione, que revidetur, domicilium acquisitionum per assecutionem beneficii re-
sidentialis non esse qualitatem repugnantem curialitati; similiter detestationes, a-
versari circa exercitium negotiorum curialium, à quibus se alienaverat Bernar-
dinus acquiefcendo fortunæ suæ, que omnia le compatuntur cum retentio-
ne curialitatis jam impreßæ, & pro qua competunt multa privilegia, nem-
pè exemptionis à spoliis, juris prælationis in collationibus beneficiorum, & 12
quibus non præsumitur Bernardinus voluisse renunciate per actus indifferen-
tes, & necessariò non inferentes ad renuntiationem, prout debent esse ad 13
concludendam proprii juris renuntiationem. Calderin. consil. 5. in fin. de præ- 14
ben. Drcian. consil. 52. numer. 23. lib. 1. Rota decr. 471. numer. 5. par. 1. re-
cent.

Quia ultra, quod actus prædicti videntur sufficere ad probationem de-
finitæ curialitatis, fuit etiam responsum sufficere, quod præsumptivè urgeant con-
statu statum curialitatis, ut indè tollatur altera præsumptio continuationis ejusdem
status usque ad obitum Bernardini, ut dicitur de possesso, qui præsumitur us-
que ad obitum continuasse in possessione, nisi contrarium probetur. Alciat. tract.
de præsumpt. reg. 2. pref. 21. numer. 1. Rota decr. 4. d. probat. in novis. Et de 15
cis. 106. numer. 3. par. 2. recent. & si contraria præsumptiones concurrant, cel-
lula præsumpta continuatio, ut declarat idem Alciat. d. præsumpt. 21. numer.
12. Et 13. Et latini præequinunt Menoch. præsumpt. 64. numer. 65. lib. 4. que
maxime procedunt, ubi agiunt de probanda reservatione; ut hic, ubi non suffi- 16
cit præ-

Kk

cit præsumptiva probatio, sed, requiritur plena, & concludens. Egid. des. f. 1.
Gomez ad regul. per obitum familiarium quest. 13. versio. nec obstat. Rota des. f. 13. p. 10.

2. divers.

Denum non obstant testes per Molariam inducti ad probandum, quod Be-
nardinus operam dabant aliquibus negotiis & litibus, & quod obsequeretur quibus
Cardinalibus; quia quad lites & negotia, iidem testes dicunt, quod per alios
pedicbat, quod vero ad obsequium Cardinalium testes non concludunt tale falso
ut inde inferri possit ad qualitatem curialis inhaerentem.

Et ita &c.

Ad Quæstionem 36. c Additio.

Exemptus ædificans Ecclesiam in loco non exempto, an acquirat exemp-
tum? ista quæstio potissimum occurrit in erectione novorum Monasteri-
orum & conventuum, ad quam legitime facienda tam jure antiquo, quo
novo, Ordinarii licentia & consensus exigitur, & aliter exstructa loca privilegiis
dinum non gaudent, ut est textus in cap. cum olim il. 2. de privileg. & probatum me-
ridam 18. quaest. 2. & hodie dispositum est in Concil. Trident. cap. 3. in fin. s. 1.
de regularib. an autem sola Ordinarii licentia sufficiat, non convenit inter Do-
ctores; alii affirmantibus sufficere apud Emmanuel. Roderic. quest. regul. tom. 2. quaest.
art. 3. alii ulterius licentiam Sedis Apostolicæ requirentibus; neper Barbo. des.
Epis. par. 2. alleg. 26. num. 4.

Breviter facio tres conclusiones. Prima. Erectio novorum convenientium
in Italia & insulis adjacentibus hodie fieri non potest sine licentia Sedis Apostolicae
ex Bulla San. mem. Innocentii X. que incipit: Instauranda edita 22. Octob. 1651.
Fagnan. in cap. non amplius num. 71. vers. quartum denique de Institut.

Secunda. Extra Italiam & insulas adjacentes salva est Ordinariis facultas
rigendi Monasteria & Conventus eisdem tributa à Concilio Tridentino, dum
modo servetur forma constitutionis Clementis VIII. editæ 23. Julii anno 1603,
nemp̄ ut talis erigendi licentia concedatur vocatis & auditris aliorum in eodem loco
existentium convenientium superioribus, aliisque interesse habentibus, & constituta
cognitione causæ, quod conventus noviter erigendus sine aliorum detractione com-
modè sustentari possit. Fagnan. in d. cap. non amplius n. 62. & 65.

Tertia. Tam intra, quam extra Italiam novi Conventus erigi non de-
bent, nisi in illis saltet duodecim Religiosi commodè habitare & sustentari va-

Jean.